

det – lad os sige, at vedkommende er kassedame, som vi jo på et tidspunkt har talt en hel del om, det var tilbage i 1980'erne – skal udsættes for en ringere behandling end en kontanthjælpsmodtager. Men lad os da være ærlige og spørge: Hvor er problemet? For jeg forsøgte jo at få beskæftigelsesministeren til at forholde sig til det, men det ville hun ikke. Jeg er helt sikker på, at der et eller andet sted ligger et tal på, hvad det her vil koste. Lad os få det frem.

Kl. 18:25

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Fru Ellen Trane Nørby.

Kl. 18:25

Ellen Trane Nørby (V):

Tak. Jamen hvis vi skal være ærlige, skal vi så ikke også tilbage til det, der egentlig skiller os fundamentalt, nemlig at SF's ordfører ikke kan se noget galt i, at man opfører et system, hvor forskellen mellem at være i beskæftigelse – yde en indsats, tjene penge og dermed måske ikke have et så stort rådighedsbeløb, fordi man ikke sidder i verdens mest vellønnede beskæftigelse – og stå uden for arbejdsmarkedet og modtage et kontanthjælpsbeløb eller et andet fra offentlige ikke længere skal være til stede?

For det er jo det, SF sigter med med det forslag, der ligger her, nemlig at det for lavindkomstgruppen, for den enlige mor, for kassedamen, som SF's ordfører selv nævner her, ikke længere vil kunne betale sig at arbejde. Er det ikke den fundamentale forskel mellem det, SF's ordfører ønsker, og det, regeringen ønsker?

Kl. 18:26

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 18:26

Anne Baastrup (SF):

Der har altså lige sneget sig en lille forvirring ind. Det er ikke vores forslag. Jeg har bare sagt, at jeg godt forstår det, der er afbureaukratisering i det, og der er gennemsigtighed i det. Og lad os være ærlige og sige: Det kommer til at koste penge, og lad os finde ud af, hvor mange.

Men så vil jeg også godt fortælle fru Ellen Trane Nørby, at hvis man er på kontanthjælp og har mulighed for at arbejde, skal man jo have anvist et arbejde. Problemet er bare, at mange af de mennesker, der er på kontanthjælp, ikke er i stand til at tage det arbejde, som vi ellers meget gerne vil have.

Kl. 18:27

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Fru Line Barfod.

Kl. 18:27

Line Barfod (EL):

Jeg vil bare høre, inden debatten forplumres for meget, om fru Anne Baastrup ikke kan bekræfte, at hvis man er i arbejde, har man også mulighed for at søge om enkeltydelser efter den sociale lovgivning; hvis man ikke kan få sin arbejdsgiver med på en lønforhøjelse og man tjener så lidt, at man ikke har råd til f.eks. at købe et nyt køleskab, når det gamle bryder sammen, eller til at sikre hjælp til sine børn, så har man faktisk muligheden for at få hjælp efter den sociale lovgivning, og så vil det være nøjagtig det samme rådighedsbeløb, der er gældende for den, der søger med baggrund i en lønindkomst, som for den, der søger med baggrund i kontanthjælp.

Kl. 18:27

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 18:27

Anne Baastrup (SF):

Det var en herlig præcisering, og det burde jeg jo have sagt til fru Ellen Trane Nørby med det samme, så vi kunne have undgået den her debat.

Kl. 18:27

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Næste ordfører er fru Vivi Kier fra De Konservative.

Kl. 18:28

(Ordfører)

Vivi Kier (KF):

Det her beslutningsforslag lægger sig meget tæt op ad næste forslag. Det her forslag handler om at fastsætte et rådighedsbeløb, men ved at fastsætte et rådighedsbeløb er vi jo indirekte med til at fastsætte en egentlig fattigdomsgrænse, som det næste forslag handler om.

Nu har jeg i mit første halvandet år her på Christiansborg haft en del debatter om fattigdomsgrænser på den ene eller den anden eller den tredje måde, og jeg må sige, at vi endnu ikke har set – jeg har ikke set – noget konkret forslag om, hvor den grænse så skulle ligge. For første gang ser vi nu et bud på en egentlig fattigdomsgrænse, idet man så tager udgangspunkt i det beløb, der anvendes ved gældssanering. Jeg må skuffe fru Line Barfod med at sige, at efter min mening duer den her model ikke, og det gør den ikke, fordi gældssanering efter konkursloven kun kan benyttes, når den enkeltes økonomiske situation er afklaret. Og som kontanthjælpsmodtager er man ikke afklaret, men i en midlertidig livssituation. Og for mig er der stor, stor forskel